

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3667/2019
28.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгољуб Јоксимовић, адвокат из ..., против туженог „PMS AUTOMOTIVE“ ДОО Крагујевац, чији је пуномоћник Владимир Михаљ, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3746/18 од 14.03.2019. године, на седници одржаној 28.10.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3746/18 од 14.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П1 1707/16 од 05.07.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је поништено решење туженог Р 6/16 од 03.11.2016. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду број ... од ...2012. године и Анекс 1 уговора о раду број ... од ...2013. године и обавезан тужени да тужиоца врати на рад. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 126.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3746/18 од 14.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезе да му накнади трошкове жалбеног поступка. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог којим је тражио да се тужилац обавезе да му накнади трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, а нема ни других повреда одредаба парничног поступка учињених пред другостепеним судом из члана 374. став 1. на који се неосновано указује у ревизији. Неосновани су наводи ревизије да је у другостепеном поступку учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 8. Закона о парничном поступку, јер је другостепени суд имао у виду све околности конкретног случаја и чињенично стање које је утврђено у поступку пред првостепеним судом, а за своју одлуку дао образложене и јасне разлоге због чега је неосновано указивање на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на неодређено време до 03.11.2016. године када му је отказан уговор о раду. Обављао је послове ... Правилником о раду туженог од 26.09.2014. године одређено је, између осталог, да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе и то ако не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца (члан 63. став 4. тачка 8.), а утврђене су и друге повреде радних обавеза и непоштовање радне дисциплине које могу бити разлог отказа уговора о раду, између осталог и непоштовање заштитних мера против пожара и експлозије (члан 64. тачка 10.), кршење правила и процедура рада, кршење правила кодекса понашања (члан 64. тачка 30.), конзумирање цигарета у просторијама које за то нису намењене, опремљене и стриктно обележене (члан 64. тачка 36.), и предвиђено је да послодавац може запосленом да за повреду радне обавезе и непоштовање радне дисциплине, ако сматра да постоје олакшавајуће околности, уместо отказа уговора о раду изрекне неку од предвиђених мера. Правилима понашања на простору туженог од 05.11.2015. године, тачком 2.1. одређено је, да је пушење дозвољено у само за то предвиђеним зонама и да се пушење ван зона и бацање пикаваца ван канте сматра тежим дисциплинарним преступом. У кругу туженог постоје три зоне у којима је дозвољено пушење опремљене клупама и корпама за отпатке. Тужилац и запослени ББ су ...2016. године седели на ивичњаку са тротоаром преко пута места на коме је дозвољено пушење, пили кафу и пушили цигарете у чему их је затекла ВВ, тадашњи директор за ... и затражила да напишу изјаву о наведеном догађају, што су они и учинили. Писане изјаве су саставили и ВВ и очевици. Упозорењем о постојању разлога за отказ уговора о раду од 14.10.2016. године тужени је упозорио тужиоца да су се због наведеног догађаја стекли услови да му откаже уговор о раду због непоштовања радне дисциплине прописане актом послодавца јер је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца. Оспореним решењем ... од ...2016. године тужени је тужиоцу отказао уговор о раду применом одредбе члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду и других наведених чланова правилника. У решењу је наведена цела процедура и начин на који се описани догађај десио. У спроведеном поступку утврђено је да су тужиоца и пре критичног догађаја затицали руководиоци да пуши цигарете на истом месту као дана ...2016. године, да се то место налази у непосредној близини места на коме је дозвољено пушење на удаљености од 3-4 м, као и да су на месту на коме је тужилац затечен да пуши, пушили и други запослени, што је све било познато руководству туженог.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су усвојили тужбени захтев и поништили као незаконито решење туженог о отказу уговора о раду, те обавезали тужену да тужиоца врати на рад.

Према одредби члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05...75/2014), прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

По оцени Врховног касационог суда правилан је закључак нижестепених судова да у конкретном случају нису испуњени отказни разлози из цитиране одредбе Закона о раду с обзиром на утврђење да је и поред тога што су код туженог правилником јасно одређена места на којима је дозвољено пушење, тужени толерисао чињеницу да запослени поред места на којима је дозвољено пушење, пуше и на местима на којима пушење није било дозвољено укључујући и место на коме су били затечени тужилац и ББ критичног дана, због чега код тужиоца није постојала свест да пушењем на наведеном месту крши радну дисциплину односно свест да је такво понашање, пушење у близини места где је то дозвољено, што је било познато послодавцу, недопустиво.

За постојање наведеног отказног разлога потребни услови су радња запосленог која представља биће повреде радне обавезе и кривица запосленог. Радња запосленог може бити чињење или нечињење, а кривица је основ одговорности у случају повреде радне обавезе, с тим што за отказ уговора о раду није довољан сваки степен кривице, већ је потребно да је запослени извршио повреду радне обавезе намерно или из крајње непажње.

У конкретном случају није несумњиво утврђено да на страни тужиоца постоји радња која би се могла квалификовати као повреда радне обавезе, па самим тим ни његова одговорност. С обзиром на утврђене околности у односу на место где се обавља пушење и толерисање послодавца код одступања од истог, Врховни касациони суд налази да тужена није доказала кривицу тужиоца за повреду радне обавезе, односно чињеницу да је тужилац намерно пушио ван места које је за то одређено, те како није учинио повреду радне обавезе, није настао отказни разлог прописан чланом 179. став 3. тачка 8. Закона о раду, што значи да решење о отказу уговора о раду није законито и зато је правилно поништено. Како је тужиоцу незаконито престао радни однос, тужена је на основу члана 191. став 1. Закона о раду обавезана да тужиоца врати на рад. Стога су неосновани ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права.

Осталим наводима ревизије туженог понављају се жалбени наводи који су већ били правилно цењени од стране другостепеног суда и за које је дао јасне и прецизне разлоге које као правилне прихвата и овај суд, те их неће детаљно образлагати у складу са одредбом члана 414. став 2. ЗПП. Наводи ревизије којима се оспорава оцена изведених доказа нису посебно разматрани будући да у смислу члана 407. став 2. ЗПП не представљају дозвољен ревизијски разлог.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић